

Subventioner?

I Norrländska socialdemokraten i maj 2012 fanns en artikel med följande innehåll:

"Lapplands Djurklinik har inte fått hyran subventionerad"

GÄLLIVARE: Lapplands Djurklinik, kommuntjänstemän och politiker, bemöter kritiken mot nyetableringen av djurkliniken.

-Konkurrens är nyttigt för alla företag och vi välkomnar den här fina djurkliniken till Gällivare. Vi har inte på något sätt stöttat dem ekonomiskt, säger Tommy Nyström.

Lapplands Djurklinik har inte fått hyressubventioner eller ekonomiska fördelar av kommunen. Det säger kommunpolitiker och tjänstemän som samlades till stöd för Lapplands Djurklinik.

Kritiken kommer från Veterinärstationen i Gällivare, som hävdar att Lapplands djurklinik, som

öppnar i juni i Hjortronets lokaler, har fått hyresreducering. "Att använda bidrag med målet att slå ut befintlig verksamhet är fel" säger distriktsveterinär Peter Zaff. Samma kritik kommer från kommunpolitiker Bror Wennström, som interpellat i frågan.

Kommunalråd Tommy Nyström säger att Lapplands djurklinik inte särbehandlats.

- Vi har 8000 hundar i Gällivare och det är positivt om djurägare inte behöver åka till Öjebyn, Sundsvall och Stockholm, säger han.

Vill ha samverkan

Runt bordet talas om samverkan i positiv anda mellan djurklinikerna.

- Vi har bara mötts av positiva reaktioner och människor uttrycker sin stora glädje över

att vi etablerar oss. Det fyller ett saknat behov. Vår avsikt är inte att utkonkurrera Veterinärstationen, det blir en överlappning, endast tio procent är liknande produktion, resten skiljer

oss åt. Även i små samhällen finns många veterinärklinikerna som samverkar i god kollegialitet och det finns ekonomiskt utrymme för alla agerande Lapplands Djur-

[Forts sidan 2](#)

- Föreningen Veterinärer i Sverige anser att utvecklingen av Sveriges veterinära verksamhet bäst främjas av sund konkurrens och att tillsynsverksamhet skall utövas av myndigheter som inte bedriver kommersiell verksamhet.

- Föreningen vill också ena alla landets veterinärer i en gemensam yrkesförening som inte är styrd av fackliga eller politiska intressen.

Min resa till Sydafrika

Min resa till Sydafrika i april 2012
Agneta Johnsson

Hela äventyret började med att en god vän kontaktade mig efter 19 år och undrade om jag ville följa med och hälsa på hennes bror som

flyttat till Sydafrika? Så går det när man "vårdar sina kundkontakter" Kristina hade nämligen mjölkkor på den tiden, som jag servade, sedan flyttade hon öster ut och jag följde inte med

som besättningsveterinär (för långt till Tomeilla för en skänning).

Hennes bror Anders och svägerska bor i Stellenbosch och föder upp Hannoveranare på en vingård! Ett sådant erbjudande kan man ju inte säga nej till.

Vi åkte iväg en grå tisdag eftermiddag från Kastrup och landade i Kapstaden, kl 7 på morgonen, i strålende sol och 25 grader trots att detta är början på vintern för SA. Fördelen med denna förflyttning är att den sker längs med longituderna så tidsdifferensen är 0.

Vi fick åka "hem" till "Lower Compton House" och installera oss, titta på stallar, ridhus och hagar som inte riktigt hade samma grästillsväxt som våra. Deras eget "Upper Compton House" låg

[Forts sidan 15](#)

Forts. Subvention- klinik kan bland annat göra endoskopier och kirurgiska behandlingar av korsbandsskador och frakturer, vilket inte görs på Veterinärstationen, säger veterinär Dan Grill. Veterinär Mikael Pettersson berättar att kliniken har en "vattentraskare" för rehabilitering i rullbad, vilket är populärt. Veterinär Julia Engqvist är specialiserad på tandvård hos hund och katt.

Hyran sekretessbelagd

Service och teknisknämndens ordförande Mats Rantapää säger att allt tal om att Lapplands djurklinik fått hyressubventioner är svammel.

- Det är ett vanligt marknadsmässigt avtal mellan två parter, det finns inga subventioner här. Summan är sekretessbelagd, säger han.

Förvaltningschef Joakim Svensson säger att avtalet inte faller under offentlighetsprincipen.

- Precis som alla andra affärsöverenskommelser, säger han.

- Vi har ett land där vi har fri konkurrens, som kommun välkomnar vi alla som vill etablera sig här, säger Birgitta Larsson, vice ordförande i kommunstyrelsen.

Veterinärstationen har fått investeringsmedel från EU, hur mycket vill företaget inte uppge. Ansökan är hanterad av Jordbruksverket och länsstyrelsen. Kommunen har inte varit inblandad, säger Tommy Nyström.

Marie Ridderström,

marie.ridderstrom@nsd.se

0970-12096

ViS kommentar: Man undrar på vilken planet Gällivare ligger där man inte har förstått att den statliga distriktsveterinärorganisationen lever på de skattemedel som bl.a. konkurrenterna, privatpraktiserande veterinärer, betalar in till denna organisation. Enligt vår uppfattning är det närmast kriminellt att något sådant kan få förekomma i ett modernt land. Signifikativt är att distriktsveterinärerna stöds av kommunpolitikern Bror Wennström, SKP. (SKP, Sveriges Kommunistiska Parti, som vilar på Marxist-Leninistisk grund.)

Annons:

Distriktsveterinär till Dv Vårgårda

Sista ansökningsdag: 2012-06-04

Med kunden i centrum är det viktigt för oss att våra medarbetare är kompetenta och engagerade. Vår breda verksamhet ger dig tillgång till kunniga kollegor, ett omväxlande och intressant arbete, modern utrustning och en kontinuerlig kompetensutveckling.

ARBETSUPPGIFTER

Distriktsveterinärerna i Vårgårda arbetar aktivt med att utveckla verksamheten i ett starkt konkurrensutsatt område.

(redaktionens kursivering och understrykning)

Vi söker dig som vill och har förmågan att fortsätta driva utvecklingen framåt i samarbete med Vårgårdas team av veterinärer och legitimerade djursjukvårdare.

KVALIFIKATIONER

Vi kommer att lägga stor vikt vid personlig lämplighet.

Vi strävar efter en jämställd arbetsplats.

Erfarenhet av arbete inom Distriktsveterinärerna är meriterande.

Vi söker en medarbetare som också har ett särskilt intresse för mottagningens IT utveckling, sociala medier och marknadsfrågor.

Vi ser att du som sökande har god vandel.

Vi undanber oss kontakt från annonssäljare och rekryteringsföretag.

Varaktighet/Arbetstid

Heltid. Beredskapstjänstgöring ingår i tjänsten. Tillsvidareanställning,

tillträde: Tillträde enligt överenskommelse.

Lön

Fast lön + rörlig lön

Staten betalar djursjukvårdarnas tentor.

Ur UNT:

"NN framhåller också att hon som anställd av distriktsveterinärerna har en väldigt förmånlig situation. Hon har tillgång till litteratur och handledning via arbetsgivaren som också betalar för en tenta. Tentorna i våras kostade 2 500 kronor att anmäla sig till. Tentan i oktober kostar 3 000 kronor per deltagare."

Det är i alla fall väl att man i detta fall får veta vad de privata veterinärernas inbetalda skattepengar används till.

ViS blir 10 år i höst.

I höst firar ViS 10-års-jubileum och kan då glädjas åt stora framgångar. Under de 10 år som ViS existerat har mycket förändrats inom landets veterinärs verksamhet. En av anledningarna till att ViS bildades var att de företagande veterinärer som tidigare var medlemmar i SVF:s del-förening PFV, Privatpraktiserande veterinärers förening, kände att det inte var OK att vara en del av en fackförening. Detta medförde att flera hundra, ofta "fackligt" mycket aktiva, veterinärer hoppade av förbundet och bildade ViS.

ViS är en erkänd remissinstans och föreningens korta beslutsvägar medför att enskilda medlemmar har mycket stora möjligheter att påverka remissvarens utformning.

ViS har, i samarbete med Säkra, tagit fram ett väl fungerande försäkringspaket för företagande veterinärer, något som inte existerade tidigare.

Tack vare ViS finns nu en omfattande privat stordjurspraktik i Sverige, något som staten tidigare hade monopol på. En sak som särskilt tål att påpekas är att ViS infört ett jävsmedvetande inom landets veterinära verksamhet. Detta har bl.a. haft som effekt att länsveterinärer tänker sig för två gånger innan de, som tidigare var mycket vanligt, bedriver en omfattande privatpraktik på sin fritid.

Tack vare ViS enträgna arbete genomfördes den stora veterinärutredningen, (den mest omfattande utredning SOU, Statens offentliga utredningar, dittills genomförd), som kom fram till att den statliga distriktsveterinärorganisationen borde läggas ner.

ViS hade mod att kritisera den helt felaktigt genomförda vaccinationskampanjen mot BlueTongue.

ViS hade mod att ifrågasätta vissa av de genomförda åtgärderna mot fågelinfluensa.

ViS har mod att kritisera det pågående VILA-projektet där lekmän får sätta in antibiotikabehandling på mjölkkor utan att konsultera veterinär.

Viktigast av allt är att ViS lärt veterinärkåren att tänka i nya banor. Det går inte att tro att den gamla distriktsveterinärorganisationen, med veterinärer som skall kunna bota allt från marsvin till elefanter, kan leva kvar i evighet. Veterinäryrket måste utvecklas och ytterligare specialisering måste ske. Lantbrukare och ägare till smådjur har rätt att kräva en modern och kvalificerad vård med veterinärer som till fullo behärskar det man blivit ombedd att utföra.

Det stora hindret för en sund utveckling är Jordbruksverket som slåss med näbbar och klor för sin distriktsveterinärorganisation. Varför gör man detta? Om omsorg för djuren? Om omsorg för djurägarna? Om omsorg för veterinärerna? Nej – men om omsorg för sig själva. Man hyser nämligen den inställningen att om man blir av med distriktsveterinärorganisation så blir man "avlövade" d.v.s. man blir ett mycket litet obetydligt verk som inte har så mycket pengar att röra sig med. Denna inställning gör att man bl.a. fastnat i en situation där man bedriver tillsynsverksamhet över de veterinärer man konkurrerar med – något som även den mest obegåvade måste inse vara absurt. Att man också är tillsynsmyndighet för svenskt lantbruk - som samtidigt har som uppgift att stödja är ett medvetet politiskt beslut som man tycker är jättesmart.

ViS arbetar enträget med att försöka lösa de problem som återstår. För att klara detta behöver också vi medlemmar och medlemsavgifter.

Beredskapsverksamhet.

ViS anser att privatpraktiserande veterinärer i mycket större omfattning än vad som sker i dag borde

bedriva beredskapsverksamhet. En allmänt utbredd uppfattning bland landets veterinärer är att beredskapsverksamheten är mycket betungande och dessutom olönsam. Under senare tid har man på vissa kliniker och sjukhus börjat bedriva olika former av beredskap, en del med dygnet-runt-öppet och en del med begränsade öppettider och då kunnat notera en bra lönsamhet och samtidigt ha ett givande och intressant arbete. Grundläggande är att kunna erbjuda kvalificerad vård åt smådjur men ett extra plus är att också samtidigt kunna erbjuda service åt stordjur. Lösningen på de logistiska problemen ligger ofta i samarbete mellan olika kliniker.

Den statliga distriktsveterinärorganisationen är väl medveten om att hela dess existens hänger på att kunna erbjuda dygnet-runt-service.

ViS agerar mot SVS:s höjda avgifter för specialistkompetens.

SVS tar ut väsentligt högre avgifter för sin hantering av specialistutbildningarna av de veterinärer som inte är medlemmar i Sveriges veterinärförbund än för de som är medlemmar.

ViS ser detta som en del i SVF:s försök att genom olika odemokratiska metoder försöka tvinga in alla veterinärer i fackföreningen. Det är ytterst anmärkningsvärt att en företagare med anställda veterinärer, vilka är medlemmar i facket, också skall tvingas betala medlemsavgift till samma fack för att kunna få vara med i yrkesföreningen SVS. Detta är naturligtvis obehagligt för alla veterinärer, oberoende av hur man arbetar. Det obehagligaste av allt är SVF:s cyniska inställning till problemet - man ignorerar det så länge det av detta skäl inte sker för många avhopp från förbundet. SVF är väl medvetna om att om man skulle tillåta medlemskap i SVS utan ett tvingande medlemskap i SVF så skulle facket inte få så stora inkomster. ViS:s stora problem är att många kollegor är okunniga om sakens tillstånd. Förvånansvärt många kol-

legor har inte en aning om att SVF är en SACO-ansluten fackförening utan tror att förbundet är någon slags kamrat- eller yrkesförening. ViS inställning är att en fackförening som SVF enbart skall ägna sig åt att stödja anställda veterinärer och att företagande veterinärer skall vara med i ViS och om man är arbetsgivare i både ViS och Svenskt Näringsliv. Så är det inom andra yrken. Tänk om cheferna för Volvo eller LKAB skulle tvingas vara med i LO!

ViS har tillskrivit Konkurrensverket och Jordbruksverket om avgifterna - som väntat utan resultat. ViS kommer att fortsätta att arbeta med problemet.

Expressen april 2012:

Lättsinnigheten hotar folkhälsan

Under det senaste året har sjukhus och laboratorier runtom i Sverige diagnostiserat alltfler bakteriestammar, som varit resistent mot i stort sett alla våra vanligast använda antibiotika.

WHO uppskattar att 60 000 extra dödsfall skedde i Europa 2007 på grund av att de smittats med dessa multiresistenta bakterier, MRB. Förutom lidande för dem som insjuknar, är behandlingen och vården av dem väsentligt mer komplicerad och kostnadskrävande. WHO beräknade att 570 000 insjuknat på grund av resistensproblem, med 2,5 miljoner extra sjukhusdagar under 2007. Regeringen har med ena handen - Socialdepartementet - visat att de insett problemet och bland annat bidragit till att kommissionen antagit en femårig handlingsplan mot MRB. Man har även förstärkt Smittskyddsinstitutet för att det tillsammans med övrig expertis inom landet skall kunna hejda de tilltagande problemen. Runtom i landet har aktiviteten när det gäller MRB höjts väsentligt.

Men med den andra handen - Lantbruksdepartementet - har man gjort

Eskil Erlandssons inställning till antibiotikaförsörjning hotar på sikt hela folkets hälsa, skriver Lars Audell.

Foto: Roger Vikström

precis tvärtom. Trots att väldokumenterade rapporter från länder med friare tillgång till antibiotika har visat en skrämmande hög förekomst av MRB hos både djur och människor, har departementet - eller i folkmun treenigheten (LRF, lantbruksdepartement, jordbruksverk) - påbörjat en verksamhet som riskerar att öka i stället för att minska resistensproblemen.

Man har drivit igenom undantag som gör att djurskötare, efter en genomgången tolvtimmarskurs, skall anses vara kompetenta att ställa ett antal diagnoser, ha ett eget lager av antibiotika och själva kunna injicera dessa på olika djur. Att dessa uppenbara avsteg från en diagnostik grundad på vetenskap och beprövad erfarenhet, skulle minska antibiotikaförbrukning och resistensproblem kan verkligen ifrågasättas. Departementet kan inte vara ovetande om det faktum att man både i USA, Kanada och Beneluxländerna, som alla har en liberal läkemedels hantering, har hittat MRB hos mer än 20 procent av undersökta grisbesättningar. Och än mer skrämmande - en nästan lika hög procent MRB hos deras skötare. I en rapport från Iowa har man hittat MRB hos hela 70 procent av kontrollerade djur och hos 45 procent hos deras skötare.

I Nederländerna är problemen med -resistenta bakterier så stora att ko- och grisdjurskötarna behandlas se-

parat - isoleras - om de söker sjukhusvård, oavsett vilken sjukdom eller skada de söker för.

"Treenighetens" prioritering av lantbruket framträder än tydligare när Jordbruksverket från och med 2014 kommer att förbjuda veterinärassistenter med två årsutbildning och lång praktik att över huvud taget ges sprutor till sällskapsdjur, (Jordbruksverkets författning 2009:83).

Mer antibiotika används till friska djur än till sjuka människor. Eskil Erlandssons välvilliga inställning till lantbrukarnas antibiotikaförsörjning riskerar inte bara lantbrukarnas egen hälsa, utan på sikt även hela svenska folkets. Den snabba ökningen av olika MRB de senaste åren är mycket oroande. Det faktum att resistensen inte bara sprids mellan bakterier av samma sort utan att anlagen för resistens även sprids till andra bakteriegrupper - liksom mellan djur och människor - gör att lantbrukarnas egenförsörjning med antibiotika måste ifrågasättas. I senaste numret av Läkartidningen poängterar Läkarförbundets ordförande de stora problemen med MRB hos både människor och djur. Läkare och veterinärer uppmanas att ha en gemensam taktik för antibiotikabehandling "annars riskerar vi att förlora inte bara våra bästa behandlingsverktyg, utan också förlora trovärdigheten i samhällets ögon."

Förhoppningsvis inser departementet att försöket att gynna lantbrukarnas ekonomi kan riskera både deras egen och vår hälsa. Fortsätter resistensutvecklingen att förvärras har vi i framtiden inga antibiotika att ta till när våra barn och barnbarn blir sjuka och inte heller till våra djur.

LARS AUDELL

Lars Audell är veterinär och tidigare statligt anställd livsmedelskontrollant.

"Välj fot om antibiotikan, LRF"

Lantbruk

Publicerad 2 januari 2012

LRF vill att det offentliga ska välja mer svenskproducerade livsmedel. men då måste man visa var man står när det gäller antibiotikaanvändning. Det menar veterinären Örjan Ljungvall.

I en *debattartikel i Upsala Nya Tidning* uppmanar LRF Sveriges konsumenter att inte köpa livsmedel "till lägsta pris" och man slår samtidigt ett slag för svenskt kött, bland annat med hänvisning till svenska djurbönders låga antibiotikaanvändning.

Detta resonemang övertygar inte veterinären Örjan Ljungvall. Han efterlyser ett tydligare ställningstagande från LRF när det gäller antibiotikaanvändningen, och antyder till och med att organisationen inte lagt alla korten på bordet i frågan. Och Örjan Ljungvall hänvisar till ett antibiotikaprosjekt som LRF deltar i.

I projektet "ViLA Mjök" får 38 mjölkgårdar runt om i landet vissa befogenheter att själva ställa dia-

gnos och sätta in antibiotikaanvändning för vissa symptom hos sina djur. Detta tycker Örjan Ljungvall är fel väg att gå:

"Om detta projekt genomförs kommer i det närmaste all antibiotikabehandling av lantbruksdjur att utföras av lekmän utan medicinsk utbildning och som därmed saknar förståelse för vad de gör. Samtidigt som barn med örönvärk inte behandlas för att spara på penicillinet kommer svenska bönder att ha fri tillgång till antibiotika att använda efter eget huvud i sina besättningar", skriver Örjan Ljungvall i en replik på Upsala Nya Tidnings debattsida.

Fotnot: ViLA står för villkorad läkemedelsanvändning och innebär att en djurhållare under vissa förutsättningar kan ha läkemedel hemma och inleda behandling själv. ViLA Mjolk är ett pilotprojekt där allt arbete sker genom en projektgrupp tillsatt av Jordbruksverket med representanter från Svensk Mjolk, Sveriges Veterinärförbund, Länsstyrelsen, SVA, Distriktsveterinärerna och Veterinärer i Sverige.

Pierre Kjellin

Webbredaktör

08-588 369 41, 070-334 50 09

pierre.kjellin@lrfmedia.lrf.se

Kommentarer:

Anonym Åke Salomon:

Ni som nu behandlar själv djuren får ni någon effekt minskar mastiterna i besättningen eller får ni bukt med den. Ni har väl en veterinär som skriver ut, bestämmer ni själv vilken sorts penicilin ni vill ha, har ni tagit prov och skickat in vilken bakteriestam m.m.

Per Carlsson:

Under 2011 rapporterades det i P4Extra om en kennel som hade drabbats av hudbesvär på sina hundar. Veterinär kontaktades. Antibiotikakur efter antibiotikakur sattes in. Efter 3 (TRE!) månaders oavbruten behandling konstaterades MRSA. Hela kenneln avlivades. Restriktiv antibiotikaanvändning?

Samtidigt noterar jag att många veterinärer säljer smådjurfoder som kompletterande verksamhet.

Sen tycker jag att det bör ske en effektivisering av veterinärbetet. De senaste 30 åren har egentligen bara 3 saker hänt. Betalning mot faktura, fyrhjulsdrivna bilar och mobiltelefon. I övrigt står allt still.

En veterinär agerar ju telefonist halva förmiddagen.

Det finns potential för att sänka kostnaderna. Alla andra effektiviserar.

Hur ser utvecklingen av antal besök/dag ut över tid och i ett internationellt perspektiv?

Mats Ekström, Arlabonde:

Hoppas verkligen LRF sätter ner foten och säger ifrån. Klart vi skall kunna behandla lunginflammation på kalvar, en klart synlig klövspalt eller en akut mastit. Borde inte vara några problem att åka och lämna in ett mjölkprov i efterhand eller ta ett digitalt foto på kon med uppenbar klövspalt. Låt veterinärerna istället lägga tiden på förebyggande arbete och alla de sjukdomar vi bönder faktiskt inte löser själva. För grisbönderna är det redan kört med alla dessa pålagor. Kan någon del av mjölkböndernas ekonomi stärkas är det önskvärt. Jag efterlyser också ett klarare ställningstagande från LRF i antibiotikafrågan, ett som tydligt tar böndernas parti. Om inte LRF gör det så försvinner tids nog både pengar in och inflytande ut.

Dante:

Veterinärers odlingar har jag inte mycket för. Jag har varit med om att en ko fått 3 olika svar på samma odling. Det är faktiskt så att Veterinärerna chansar med behandlingen och de har ungefär samma chans att träffa rätt som oss bönder. Sedan kan ju vi i Sverige vara hur restriktiva som helst med antibiotika, men kommer vi att få en ökad resitens i framtiden så kommer det att komma från utlandet.

Matte:

Bort med alla veterinärer.

De djur som inte klarar sig utan vård ska bort.

Vi håller på att göra alla våra djur världens björntjänst.

Se bara på dagens hundar. Det är skrottretande att se dessa feta hundar ute och gå med stora täcke på sig.

Anonym Åke Salomon:

Djurbönder under krigsåren kunde vi produktsera både mjölk och kött och fläsk utan antibiotika mycket av mjölken var handmjölkad då hade man full kontroll på mjölken även de som hade mjölkmaskin drog ner några droppar i ett litet kärl innan de satte på kopparna, hur gör ni idag med besättningar på 100 tals mjölk-

kor och allt är helautomatiskt, vi pratade med våran veterinär och fick mycket av deras kunskaper liksom de fick av våra kunskaper, ni måste besitta med väldigt stora kunskaper när ni vet mer än utbildade veterinärer och husdjursagronomer, tänk om den antibiotikan ni använder nu inte alls ger någon effekt utan det redan uppstått resistent bakterier, tycker jag känner igen något av namnen som vi använde på 60 talet. Är ni nu så duktiga så får ni ju försöka att få intyg på era veterinärkunskaper och själv ta ut era mediciner till djuren.

nilsengelbrekt:

BEHÖVS vet. vid vanlig behandling? 90% av mastiterna behandlas med Penovet, resterande 10 (colimastit) behandlas med Bimotrim's ersättare (glömt bort vad det heter)

Tycker det verkar Väldigt konstigt att det enbart används 2 penc. (Varför odla???) Penoveten beskrivs som smalspektra!!!! (slentrian???)

Låt husdjursför. ta över OCH skapa ordning!!!

Mjölkbonde:

Det verkar som att Örja Ljungvall är rädd att förlora jobb om han blir av med makten över antibiotikan, och det är nog sant för vem skulle ta ut en vetrinär om man hade medicin. dom kan ju inget och vill inget nytt lära bara ta betalt tycker 1500 kr verkar billigt

kenta:

Behandlingen av veterinär kostar 1500kr : all mjölk man måste kasta kostar 4000kr

Doktor Diesel:

Vad det gäller mastiter så brukar det vanliga vara 6 dar med vitt penicilin, känns rätt surt att behöva betala 1500 spänn för nåt som borde gå att lösa för 500

Kommentarer (16)

nilsengelbrekt:

Varför kan inte husdjursföreningarna ta över mastiterna? Skulle bli så MYCKET bättre med uppföljning, rådgivning, journalförning etc. Dom har kunskapen, och dom åker ju ändå förbi 365 dagar om året. Tror inte det blir mycket billigare för djurägaren, men absolut bättre för djuren.

valmet1:

Har man varit bonde i 15-20 år vet man ungefär hur vetrinärens jobb går till.....

OBS!

ViS hoppade av projektgruppen just för att slippa bli förknippade med att ha deltagit i beslutet om att fortsätta driva ViLA-projektet.

Sven Jerpdal:

Örjan :Håller Du på att bli under-sysselsatt?Delegerad sjukvård fungerar ju utmärkt på gris,så varför inte på kor.Du åker ju mest på häst och där är Du väl syssel-satt?

bonne:

Dessa läkare och veterinärer. De har höga tankar om sig själva.

Jonas Gustafsson:

man måste ju se till vad det kan göra för djuren. man kommer ju knappast att spruta mjölkkor bara för att det är så fruktansvärt kul, utan man kommer kanske att spara läkemedel genom att medicina i tid, innan djuren blir allt för sjuka. det är inte billigt med sjuka djur så det är konstigt att en veterinär säger så.

Petter Andersson:

Såg idag ett inslag på TV om sjuk-systrar som ska kunna få överta några av läkarnas arbetsuppgifter. Hör och häpnad, läkarna är emot och sjuksystrarna för. Gammaldags protektionism är vad våra läkare samt veterinärer lider av.

AftonbladetDebatt

Publicerad: 2011-12-13

Regeringen bidrar till överbruket av antibiotika**Debattören: Skärp reglerna för antibiotikabruket i djurhållningen**

Vi är beroende av effektiva antibiotika, för allt i från infektioner i sår till avancerad sjukvård som transplantationer. Det räcker att tänka på hur många gånger man själv och närstående räddats av antibiotika för att inse hur allvarligt det vore om antibiotika förlorade sin verkningskraft. Antibiotikaresistensen är en av de största utmaningar vi människor står inför.

Trots att vi vet att ju mer antibiotika vi använder, desto fler bakterier riskerar att bli resistenta så ligger användningen på alldeles för höga nivåer. I Sverige ser vi hur förskrivning av antibiotika varierar mellan olika landsting, trots att det faktiska behovet sannolikt inte gör det. Och i många länder inom EU är förskrivningen betydligt mer generös än i Sverige. Jag har själv upplevt hur lättvindigt man i Belgien skriver ut antibiotika i före-

byggande syfte, eller utan att först undersöka det faktiska behovet. På andra håll i EU händer det att antibiotika säljs helt utan recept.

Det är alltså hög tid att begränsa antibiotikaanvändningen inom EU till de fall där det är nödvändigt. För att detta ska ske krävs det en mycket större press på de länder som i dag toppar antibiotikaanvändningen per invånare. Vi måste också få större kunskap om hur olika sätt att organisera sjukvården bidrar till överkonsumtion. Samtidigt måste vi arbeta med att ta fram nya antibiotika genom att uppmuntra till mer forskning.

Vi behöver även sprida information om när det är lämpligt att ta antibiotika. Det förekommer många missuppfattningar om antibiotika och deras effekter. 53 procent av européerna tror fortfarande att antibiotika dödar virus och 47 procent tror att de hjälper mot förkylningar och influensa enligt en undersökning som kommissionen låtit utföra 2010.

Den svenska regeringen har visserligen uppmärksammat problemet med en växande antibiotikaresistens och tagit vissa initiativ på EU-nivå. Det är bra men långt ifrån tillräckligt. Dessutom har regeringen tagit steg åt helt fel håll.

Antibiotikaanvändningen inom djuruppfödningen bidrar nämligen också till utvecklande av antibiotikaresistens. Men trots detta har regeringen underlättat för överanvändning av antibiotika inom den svenska djuruppfödningen. Genom att låta lantbrukare och inte veterinärer ge boskap doser av antibiotika minskar kontrollen och risken är uppenbar att användningen då ökar. Och med ökad användning är risken stor att också antibiotikaresistensen ökar. Hur ska vi få ökad förståelse för en restriktiv användning av antibiotika för människor när djuren i Europa samtidigt badar i antibiotika?

Tvärtom borde vi nu skärpa reglerna för användningen av antibiotika inom djuruppfödningen för att så långt möjligt se till att vi människor har tillgång till antibiotika när vi blir sjuka.

Nu krävs krafttag mot överanvändningen av antibiotika i Sverige och i EU. Vi borde snarast besluta om mål för hur mycket vi ska minska

antibiotikaanvändningen inom hela EU och sätta stopp för all onödig antibiotikaanvändning. Till människor såväl som till djur.

Åsa Westlund

Europaparlamentariker (S)

Buba Badjie, veterinär och egen företagare.

Buba valde Sveriges lönsammaste yrke.

Fakta: Här hittar du de högsta lönerna

Veterinär – 50 600 kr

Tandläkare – 50 600 kr

Läkare – 50 600 kr

Pilot – 48 200 kr

Jurist – 40 700 kr

Civilekonom – 38 600 kronor

Dataprogrammerare – 38 400 kr

Civilingenjör – 38 000 kr

Forskare – 35 600 kr

Mäklare – 34 700 kr

Journalist – 32 100 kr

Författare – 32 100 kr

IT-tekniker – 30 400 kr

Psykolog – 28 000 kr

Socionom – 28 000 kr

Sjuksköterska – 27 800 kr

Gymnasielärare – 27 300 kr

Optiker – 26 200 kr

Grundskolelärare – 25 700 kr

VVS-montör – 24 700 kr

Målare – 23 600 kr

Skräddare – 21 600 kr

Djurskötare – 20 200 kr

Det lönsammaste yrket i Sverige enligt SCB:s lönestatistik är veterinär, tandläkare eller läkare. Buba Badjie, för många känd som Robinson-Buba, är veterinär och egen företagare sedan många år tillbaka.

Buba Badjie kommer från en by i Gambia. Hans pappa hade en bondgård och Buba tog hand om familjens får och getter. En engelsk biståndsveterinär som besökte byn, sa till Buba att om han pluggade hårt i skolan skulle han kunna få arva veterinärens Land Rover och vakta hela byns får och getter. Efter den dagen började Buba drömma om att jobba med djur.

– Den drömmen har jag fullföljt idag. Men jag kör en Nissan istället, säger Buba Badjie och skrattar.

Utmärkte sig i skolan

Tack vare ett stipendium från Gambias regering, kunde Buba plugga till veterinär i Sovjetunionen. Sedan hamnade han i Sverige, där han läste vidare på veterinärutbildningen i Uppsala. Utbildningen är på fem och ett halvt år och anses vara ganska tuff.

– De första två åren är det mycket teori som man knappt förstår. Men sedan blir det roligt när man får kombinera teori och praktik och jobba med djuren. Då är det bara nerförsbacke.

För Buba är det närheten till djuren som driver honom i jobbet.

– Är man veterinär jobbar man med det käraste vi i västvärlden har. Från att ha varit arbetsdjur har djuren blivit kära vänner och viktiga familjemedlemmar. Med ökad välfärd i samhället kan vi då också lägga mer resurser på att ta hand om djuren.

Stor konkurrens

I Sverige är det svårt att komma in på veterinärutbildningen. Flera tusen sökande konkurrerar om några få platser. Därför läser många svenska studenter till veterinär utomlands.

– Många ungdomar jag träffar berättar att de också drömmer om att bli veterinärer, men att de tror att utbildningen är svår och nästan omöjlig att komma in på. Det finns veterinärer som slagit larm och säger att det inte finns plats på arbetsmarknaden för fler veterinärer. Men prognoserna framöver ser ändå bra ut, så jag tycker att man borde låta fler läsa till veterinär i Sverige. Jag tillhör optimisterna.

Buba är engagerad i organisationen Fri företagsamhet och brinner för entreprenörskap och

människors förmåga att förverkliga sina idéer. Själv startade han Bromma djurklinik år 2004.

– Jag jobbade som distriktsveterinär över hela riket, i Skåne och norrut mot Gästrikland. Men jag kände att jag ville göra det jag gillar, att ta hand om djur, så jag startade Bromma djurklinik, som tar hand om hundar och katter.

Vad var det som drev dig till att våga starta eget?

– Jag är antingen nyskapare eller galning. Jag tillhör dem som tror på att försöka trygga sina egna idéer. Därför ville jag bli egen företagare. Att starta en egen djurklinik i en stad där man inte har arbetat tidigare och där det redan finns etablerade konkurrenter är en utmaning de flesta säkert skulle tacka nej till. Men så gör bara den som tror att företagande handlar om att ta kunder från andra. För mig handlade det om att erbjuda något nytt och något bättre. Och jag lyckades.

SEB

Eskil Erlandssons kärlekshistoria bräcker de romantiska filmerna

Om det varit en film hade den inte varit trovärdig.

Men verkligheten slår dikten.

Jag blir in i märgen lycklig av kärleken som blomstrar mellan tjocke bonden och heta adelskvinnan.

Ingen visste väl vem landsbygdsminister Eskil Erlandsson (C) var innan han 2008 höll sitt beramade tal emot en lag som skulle förbjuda sex med djur.

Hans åsikt var egentligen intellektuellt okontroversiell – det finns redan en lag mot djurplågeri som tar hand om eventuella tidelagsproblem – men han sa liksom, ehum, för mycket.

Han talade detaljerat, famlande och godmodigt på bredaste småländska om en hund som eventuellt skulle "slicka av något" som var "påstruket på könet" – i Sveriges riksdag.

Klippet har setts av 233 000 människor på Youtube och det är hyckleri att påstå annat än att det kittlar våra fördomar om bonden som går in till stallet för att få sig lite kärlek av kvigan.

Jag försäkrar: Du är inte sjuk om du

har sådana fåniga fantasier, det är helt normalt. (Eller?)

Den Youtube-succén var ändå inget emot hur Eskil nu exploderat. Sedan i torsdags är han hela Sveriges kärlekskung.

Ingen artikel på Aftonbladets hemsida var mer läst än den om att Eskil Erlandsson, 55, skulle gifta sig med den 19 år yngre Susanne Adlercreutz – jurist och adelsdam vars familj äger en 1700-talsherrgård med tillhörande ridsport-anläggning i sörländska Stjärnhov.

Uppenbarligen var det fler än jag som kittlades av detta till synes omaka par. Det måste bero på våra förutfattade meningar om hur kärlek "ska" se ut.

Det rara var inte slut där.

Dagen efter kom nyheten att de väntar barn! Aftonbladets reporter Svante Lidén skrev efter mycket där han bad om en kommentar:

"Han sken som en sol och frågade närmast spjuver-aktigt:

– Och vad kan ni vilja fråga om då?

Kärleken förstås!

– Kärleken är fantastisk, visst är den? sa han."

Å ja, gud ja, kärleken är helt jäkla underbart fantastisk, Eskil. Och din kärlekshistoria är så speciellt fin för den är inte av den typ vi alltid läser om i tidningen eller ser på film där två tjusiga kändisar blir kära i varandra och bara är så förjåkla trista och överkliga och ouppnåeliga. Den här kärleken kan vi ta på. Det här är en kärlek som kan bota det mest olyckliga ensamhjärtat.

Det är kärlek som spränger våra invanda gränser.

Jag kommer knappt på några popkulturella jämförelser. En film om en rundhyllt och till synes helt ordinär bondgubbe med en kanelbulle i handen som vinner hjärtat hos en 19 år yngre adelsdam vore inte trovärdig.

Det är som om dokumentären om det galna schackgeniet Bobby Fischer varit en spelfilm – ingen skulle köpa historien. Den är alltför osannolik.

Vi har "Skönheten & odjuret". Och Strindbergs "Fröken Julie" med ett helt annat slut. Mest är det varianten "Bonde söker adelsfru" – vad är oddsen? Även om bonden råkar vara minister och själv äger en stor gård... nä, man ska inte tänka för mycket, inte veta för mycket, man

POMPA OCH STÅT Paret och kollegorna Susanne Adlercreutz och Eskil Erlandsson gifte sig i Storkyrkan i Stockholm lördagen den 5 maj. Foto: ANNA-KARIN NYMAN

ska nöja sig med själva bilden av detta fina par.

Deras kärlek ren poesi. Den är Björn Ranelid. Den är en kärleksstråle genom den här hemska vårvintern.

Lotte Fernvall

Kroppsligt, manligt, mänskligt

Malin Krutmeijer har sett den belgiska succéfilmen *Bullhead*, som ställer de stora existentiella frågorna på sin spets.

Regi: Michaël R. Roskam.

Medverkande: Matthias Schoenaerts, Jeroen Perceval, Barbara Sarafian, Kris Cuppens, Jeanne Dandoy.

Land: Belgien.

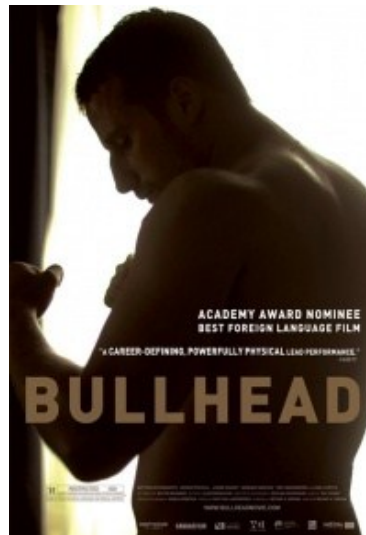
Distributör: Njutafilms, 2012.

Matthias Schoenaerts porträtt av Jacky Vanmarsenille tillhör det starkaste och mest gripande man kan se på film just nu.

Fullpumpad med steroider och hormoner förkroppsligar Jacky en associationslänk mellan manlighet, mänsklighet, kroppslighet och något mer grundläggande existentiellt som känns in i märgen – och detta mitt i vad som måste beskrivas som en thriller. Det är en fantastisk rollprestation, och belgiska, Oscarsnominerade *Bullhead* är en strålande långfilmsdebut av Michael R. Roskam, även om det finns aspekter av fil-

men som inte riktigt håller.

Jacky lever sitt liv som köttbonde på föräldrarnas gård i Belgien. Att man sprutar djuren fulla av hormoner som ökar muskelmassan är själv-

klart: man vill ha ut så mycket kött som varje individ över huvud taget kan bära på sina fyra ben. Jackys egen kroppshydda speglar denna misshandel inifrån, när han sätter spruta efter spruta i sin egen skinka. Problemen börjar när Jacky kommer i kontakt med en ny leverantör av de olagliga hormonerna. I sällskap med leverantören träffar han på barnomsvännen Diederik (Jeroen Perceval) som bevittnade Jackys livs stora trauma, en misshandel som de

facto kastrerade honom och på ett avgörande sätt präglat honom sedan dess. Det är ett smärtsamt möte för dem båda, och ett klassiskt upplägg med två förbundna, den ene offer och den andre tyngd av skuld för att det råkade bli han som kom undan.

Just när ett avtal ska slutas mördar hormonmaffian en veterinär som jagat dem i flera år. Berättelsen eskalerar när polisen snävar in cirkeln runt hormonhandeln parallellt med att Jackys halvt bortträngda bitterhet och vrede får en riktning och tränger igenom steroiddimman. Filmen ekar av händelser som satte Belgien på världskartan på 90-talet, när boskapsrasen belgisk blå gjorde skandal – och sedermera ett smärre segertåg bland köttproducenter – och hormonmaffian likviderade en av få hederliga veterinärer som var dem på spåren.

Monstertjurar kallade man de belgiska blå. På samma sätt är Jacky ett monster, vars kropp kommer väl till användning för att ingjuta rädsla och respekt. Den är också en rustning runt en ganska utvecklade, skadad och sårbar människa. Figuren Jacky påminner om de sorgliga och plågade fantasifigurer som befolkar litteraturen och filmen: Frankenstein's monster förstås, eller till och med Batman, som regissören själv nämnt som en referens i intervjuer. I själva thrillermomentet liknar filmen däremot en typisk europeisk tv-

deckare. Det blir en del snackiga scener i ostylade miljöer med hårda gangsters, en tuff (här kvinnlig) kommissarie, och lite comic relief, här med två taffliga bilhandlarbröder i centrum. Berättelsen innehåller också några långsökta och onödiga romantiska inslag. De skapar dels distans genom att dra ännu längre mot fantasier och sagor som Skönheten och Odjuret, dels dras alltför stora växlar på Jackys handikapp. Just att han fått testiklarna krossade blir en övertydlig, faktiskt banal bild för en osäker manlighet.

De här delarna av filmen lovar mindre gott för Roskams fortsatta filmskapande, och svär rätt kraftigt mot djupet och svärtan som omgärdar Jacky. Det återstår att se hur tungt regissören vilat på sin huvudrollsinnehavare, och inte minst på den begåvade fotografen Nicolas Karakatsanis. Kanske är filmens speciella atmosfär en lyckträff som blir svår att leva upp till.

Fotot lyfter rätt som det är i fantastiska närbilder och slowmotion-sekvenser. Effekten är en säregen blandning av våld och sorg. Känslan lever i bilder av prostituerade kvinnor i skyltfönster utmed landsvägen, och när något vekt och sårbart blixtrar till i Jackys döda blick.

I en av filmens bärande scener förlöser Jacky en kalv med kejsarsnitt – en majoritet av korna från den hårdavlade muskelrasen belgisk blå har för smala bäcken. Kalven dras ut med hjälp av en metallvinsch och läggs omilt i en skottkärra, där den med ögon fyllda av panik och förvirring desperat försöker resa sig. Född till kött representerar den på något vis Jacky själv, men mer än så: den frågar vad vi gör med varandra i den här världen.

MALIN KRUTMEIJER

Glöm inte att titta in på vår hemsida!

www.veterinarer.se

Aftonbladet
Onsdag 4 januari 2012

EXAMEN FÖR MINISTERN 2011

Efternamn	Tilltalsnamn	Yrke
Erlandsson	Eskil	Jordbruksminister

Slutbetyg: Fyra minkpälsar

Ministerexamen

Svenska bönder kunde knappast haft en bättre jordbruksminister än Eskil Erlandsson. Vid snart sagt varje sammanvägning av motstridiga viljor landar ministern i försvar av branschintressena. När de ansätts av samvetsömna djurrättsaktivister och veterinärer som saknar insikt i jordbrukets ekonomiska realiteter eller av slemma danskar, tyskar, och polacker kan de lita på att Erlandsson står upp för konkurrenskraften.

Systematisk grym minkuppfödning? Marginella justeringar av burmått. Utfiskning av Östersjön? Öka torskkvoterna. Avslöjanden om griskannibalism och vanskötsel? Ja, jo, det är nog beklagliga undantag.

Sina fyra minkpälsar i betyg har han under året förtjänat genom att trotsa riksdagen och i just konkurrenskraftens namn lyckas skjuta upp förbudet mot obedövad kastrering av griskultingar till 2017. Tillsammans med dåvarande miljöminister Andreas Carlgren kokade han också ihop ett sätt att gå runt EU:s kritik av vargjakten genom att döpa om den till skyddsjakt. Och så har han pytsat in 90 miljoner i statssubventioner till slakterierna – så de har råd med veterinärkontroller utan att nalla på vinsten.

Petter Larsson

Eskil Erlandsson (c) utser nya myndighetschefer

Statens Jordbruksverk och Statens veterinärmedicinska anstalt får nya generaldirektörer.

Leif Denneberg efterträder Mats Persson som ny generaldirektör på Statens Jordbruksverk 1 september. Leif Denneberg jobbar i dag som överdirektör på Jordbruksverket.

Jens Mattson efterträder Anders Engvall som generaldirektör på Statens veterinärmedicinska anstalt 20 augusti. Jens Mattson kommer närmast från Karolinska Institutet, men har sedan tidigare jobbat på verket.

Landsbygdsminister Eskil Erlandsson säger i en kommentar att de två nya generaldirektörerna "kommer att leda Jordbruksverket och Statens veterinärmedicinska anstalt mot våra mål"

(Redaktionens kursivering och understrykning.)

Generaldirektörerna.

Avgående generaldirektören för Jordbruksverket, Mats Persson, berättade för en journalist om vad han utträttat i egenskap av chef för JV. Persson sa då att hans viktigaste insats har varit att han bidragit till att utrota Bluetongue från Sverige. Inte konstigt att han blev arg då föreningen ViS berättade för hela

världen att sjukdomen skulle dött ut av sig själv – utan åtgärder från Jordbruksverket.

Den andre avgående generaldirektören, Anders Engvall, SVA, berättar under rubriken "GD har ordet" i SVA:s egen tidning, som i detta nummer har "Global utveckling" som tema, att "SVA har genom sin instruktion ett ansvar för att medverka i regeringens politik för global utveckling."

Lite senare skriver han: "Betesmark i Sverige har en mycket hög biodiversitet som måste bevaras, lagrar in

kol och kan endast upprätthållas genom hållande av betsdjur. En biff från djur på svensk betesmark är således betydligt mer miljövänligt producerad än en brasiliansk dito. Åtminstone om den senare kommer från betesmark som består av nedhuggen regnskog."

Redaktionen låter osökt tankarna gå till den roliga filmen "Dessa fantastiska män i sina flygande maskiner" med bl.a. Tony Curtis och Terry-Thomas. Den senare var känd för att ofta spela den typiske strikte engelske gentlemannen och kunde lätt kännas igen på springan mellan framtänderna. I denna film yttrar han följande om den stora internationella flygtävlingen som skall starta från England: "Fantastiskt trevligt med dessa internationella tillställningar – det enda problemet är att det drar till sig en massa utlänningar."

Han seminerar stoet i hagen

Här blir stoet Sun Orchid dräktig precis intill sin egen hage.

Veterinär Anders Darenius vill gärna se fler ston semineras på hemmaplan.

Stoet Sun Orchid har utan problem blivit dräktig genom naturlig betäckning under många år. Men i år var

det dags för seminering och av medicinska skäl tyckte inte veterinär Anders Darenius att hon skulle fraktas till en seminestation. Istället byggdes en seminfälla precis bredvid stoets hage. Två veckor efter semineringen kunde Anders Darenius konstatera att hon nu bär ett föl efter hingsten Hip Hop.

Att seminera på hemmaplan har blivit en hjärtefråga för Anders Darenius. Enligt nuvarande förordning ska ston semineras på seminestation och gynundersökas inför behandlingen. För att få seminera på hemmaplan måste stallägaren ansöka om att bli seminanordnare och registrera en ansvarig veterinär.

Byråkratiskt, anser Anders Darenius som vill öppna upp för samma typ av seminverksamhet som nötköttsbranschen har i dag. På så vis skulle hästägare slipa köra sina ston långa sträckor.

– Jag vill ge djurägaren ett alternativ som förbättrar för djurskydd, smittskydd och djurägarens plånbok, säger Anders Darenius som planerar för ett större projekt till nästa sommar.

– Jag gör det om jag tycker att jag har tid och råd. Då öppnar jag upp möjligheten för många och skapar en folkrörelse, säger han.

Linda Grimstedt

Forskningskollen: Bedömningen av hältor varierar

I flera studier har man kunnat visa att bedömningen av en hälsa skiljer sig mellan veterinärer. Även en och samma veterinär har visat sig bedöma en hälsa olika från gång till gång.

Text: Husdjursagronom Sara Slottner

Foto: Johan Sjögren

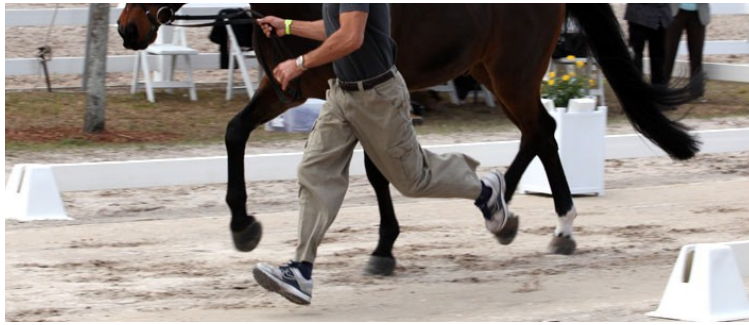
Ett försök med 131 hästar gjordes, där varje häst blev bedömd av mellan två och fem veterinärer. När veterinärerna hade bedömt hästen på rakt spår var de i drygt tre fjärdedelar av fallen överens om hästen var halt eller inte. Tvärtemot vad man hade kunnat tro var överensstämmelsen något lägre efter en ordentlig hältutredning. Frågan om vilket ben hästen var halt på fick ett varierande svar - bedömningen överensstämde till drygt 50 procent. Kraftiga hältor och frambenshältor bedömdes mer lika än svaga hältor och bakbenshältor.

Samma veterinär bör följa upp

I en annan studie fick tolv veterinärer på hästkliniker bedöma hälsa utifrån 71 filmer. Hästarna som filmats var i grunden friska, men man hade framkallat hälsa med hjälp av specialskor. Endast 80 procent av hältorna bedömdes till samma ben av minst tio veterinärer och bara 50

Anders Darenius seminerar stoet Sun Orchid i hagen.

procent bedömdes till samma ben av alla veterinärerna. Det var ännu större skillnad i till vilken grad hältan bedömdes - en av slutsatserna blev att det är viktigt att samma veterinär bedömer hästen vid ett återbesök. I en tredje studie undersökte forskarna vilka begränsningar människan har i sin förmåga att uppfatta asymmetri. Med hjälp av en data-simulering, som motsvarade hältan på häst, fick både erfarna veterinärer och veterinärstudenter bedöma om hästen rörde sig asymmetriskt eller inte - samt graden av eventuell asymmetri. Resultaten visade att asymmetrier under 25 procent inte upptäcktes. Detta tyder på att bedömningen av låggradiga hältor skulle förbättras mycket av en objektiv mätmetod.

Objektiv bedömning på väg

Det utvecklas flera metoder för att objektivt mäta hältan på häst - till exempel kan asymmetrier i huvudets och bäckenets rörelser mätas med hjälp av sensorer. Systemet stämmer väl överens med veterinärens bedömning på rakt spår och under ryttare i de utvärderingar som har gjorts.

Det har även gått att identifiera kompensatoriska hältor genom mätningarna, som inte veterinären har kunnat se. På böjt spår är det däremot svårare att använda sensorer eftersom det då naturligt finns en skillnad i rörelsemönster mellan inre och yttre bakbenet.

Det återstår en del arbete innan systemet kan användas fullt ut i praktiken - exempelvis behöver man fastställa gränsvärden för hur en frisk häst rör sig på böjt spår.

Sjuk häst? Avboka resan!

Om din häst blir sjuk kan du numera avboka resan och få pengarna tillbaka - om du har hemförsäkring från if.

Om man inte vill tvångsanslutas till facket får man flytta utomlands!

" § 5. Normalt kan endast den som är medlem i Sveriges Veterinärförbund vara medlem i Sveriges Veterinärmedicinska Sällskap. Veterinär som är stadigvarande bosatt utomlands kan dock vara medlem i SVS utan att vara medlem i Sveriges Veterinärförbund. Person som inte är veterinär eller veterinärstuderande - eller den som är veterinär utan behörighet att utöva veterinäryrket i Sverige - får kollegiet efter särskild prövning medge inträde i sällskapet som stödjande medlem."

Brev från vår nya styrelseledamot.

Tack för förtroendet att få bli medlem i styrelsen i en sådan eminent förening.

Jag är inte en föreningsmänniska men har inga problem med att försvara och förmedla VIS grund idéer.

Vem är då Lage? Kort beskrivning:

Blev klar 1977 Arbetade som distrikt vikarie i 2 år. Därefter Örebro Djursjukhus i tre år. Där min nuvarande kompanjon Erik Kjellgren var chef.

1981- Privatpraktiker i Vingåker fram till 1994 då Erik och Jag startade Arboga Djurklinik AB.

Fritids intressen är bla musik. Jag startade ett tradjazzband år 2000 "Jazz for fun" vilket har varit en bra pendang till arbetet. Vi har haft förmånen att spela så väl i Danmark som Tyskland samt deltagit i SM i klassisk Jazz bland 30 nominerade band kom vi 4 Vilket givetvis är himla kul.

Dessutom gillar jag Gamla Engelska bilar har en Riley convert.1952.

Jag hoppas kunna göra nytta i VIS.

MBH Lage Bellström

Förvaring av läkemedel.

Vill bara berätta att en rottweilertik i 1 årsåldern dog av att ha tuggat i sig en mindre förpackning Metacam Isg till häst! Många gånger hänger djurägarna medicin på boxväggen för att man inte ska glömma ge det. Något att upplysa djurägarna om!

Agneta Johnsson

Inget skadestånd efter körkortsin- dragning

En veterinär i Eskilstuna blev av med körkortet för fortkörning och tvingades anlita chaufför. Trots att han sedan frikändes får han inget skadestånd.

Veterinären stoppades för att ha kört 54 kilometer i timmen på en 30-sträcka och fick körkortet omhändertaget på plats av polisen. Han uppgav att han var ute i tjänsten på ett brådskaande uppdrag och friades senare av tingsrätten.

För att kunna fortsätta göra sitt jobb anlätade veterinären tillfälligt en chaufför. Han begärde sedan 21 700 kronor i skadestånd av Justitiekanslern, JK, för att täcka kostnaden för chauffören.

JK har nu nekat honom pengarna. Avslaget motiveras med att skadestånd bara ska betalas ut när myndigheter begått uppenbara fel. I det här fallet menar JK att polisen egentligen inte begick något fel som omhändertog mannens körkort, trots att han sedan friades från fortkörningen i rätten.

Lexikon för datasnubbar

Backup – ligga på mage

DVD – det var det

E-post – långsammare än både A-post och B-post

Fildelning – en ½ liter var

Laptop – mössa på same

Modem – motsats till ödem

SD-kort – idolbild på Jimmy Åkesson

USB – landet som kommer efter USA

Bluetooth – hos den som ätit blåbär

Gränssnitt – knivslagsmål i Tornedalen

Hemsida – gavel på huset

Internminne – anekdot från Kumla

Megahertz – stor biluthyrningsfirma

Metataggar – fiskekrokar

Moderkort – bild på lilla mamma

Plattskärm – när man suttit på kepsen

SMS – som PMS fastän efteråt

Längst ner till höger sitter Margareta Winberg, f.d. terapibitråde från Solna. Är jag bjuden, så är jag bjuden, sade hon.

Regeringens middagsmiss

Inför den stora miljökonferensen i Stockholm bjöd miljöminister Lena Ek in ett antal ministrar på middag i Rosenbad. Förra jordbruksministern Margareta Winberg skulle också vara med. Problemet var bara att "fel" Margareta Winberg bjudits till middagen.

På gästlistan stod ett antal gamla och nuvarande ministrar, diplomater och tjänstemän som har arbetat med miljöfrågor. Inför miljökonferensen +40 ville miljöminister Lena Ek (C) visa sin erkänsla för deras långvariga engagemang för klimat och miljö.

När sällskapet samlades i Rosenbad saknades Margareta Winberg. Däremot fanns där en dam från Sundbyberg som också heter - Margareta Winberg. I hela Sverige finns det ett tjugotal personer med samma namn.

Lena Ek fann sig snabbt och undrade om damen var hungrig. Jodå, det var hon. Hon hade ingen lust att åka hem bara för att det hade begåtts ett misstag.

– Är jag bjuden, så är jag bjuden, sade hon.

Så Margareta Winberg från Sundbyberg – enligt egen utsago inte speciellt intresserad av miljöfrågor – åt middag med alla ministrarna, lyssnade på föredrag och verkade ha

hur trevligt som helst. Hon var också med på det gruppfoto som togs för att dokumentera träffen. Sedan fick hon åka taxi hem.

Margareta Winberg i Sundbyberg är 67 år och pensionär. Hon har arbetat som arbetsterapibitråde i Solna i många år och kände bara igen de andra gästerna från tv:n.

– Allt såg riktigt ut med inbjudan, så jag tänkte att det där kanske var något jag skulle gå på. När jag kom fram till Rosenbad och vi blev avprickade förstod jag ju att det hade blivit fel. Men de sa välkommen, så jag stannade.

– Vi fick förrätt, varmrätt och dessert, och alla var väldigt trevliga. Det var intressanta människor som talade, bland annat han Blix.

Vad hade du på dig?

– Jag hade svarta långbyxor och en blus med lite grejer på. Det var ungefär vad de andra hade.

Margareta Winbergs man var lite besviken över att inte han var bjuden, men själv var hon mest trött i huvudet när hon kom hem.

Enligt pressekreteraren på miljödepartementet, Erik Bratthall, tyckte Lena Ek att det hela var "vansinnigt roligt". Hon är framför allt angelägen om att ingen ska känna sig ledsen – ingen skada är ju skedd.

Tänkte ni inte på säkerhetsaspekten?

– Vakterna i Rosenbad klarar av pensionerade damer, säger Erik Bratthall.

Den förra jordbruksministern (S), vice statsministern och förra ambassadören i Brasilien Margareta Winberg har fått en ursäkt av Lena Ek och tar det hela med gott humör.

Jag unnar min namne en fin middag. Hon hade aldrig varit på en regeringsmiddag, men det har ju jag.

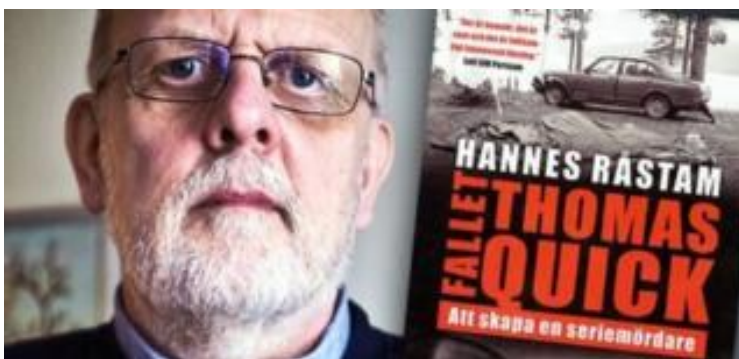
Foto: Rosenbad. Margareta Winberg var nöjd över inbjudan.

Upphandlingen av beredskap och Thomas Quick-affären.

Vad har hänt med den borgerliga regeringens storstilade idé om utförsäljning av distriktsveterinärorganisationens beredskapsverksamhet som enligt statsministern skulle lösa konkurrensproblemen inom veterinärsektorn?

Man började med att besluta att utförsäljningen skulle skötas av Jordbruksverket vilket redan detta var en garant för att allt skulle misslyckas.

Föreningen ViS meddelade direkt, då detta blev känt, att Jordbruksverket, i egenskap av huvudman för distriktsveterinärorganisationen, var väl medvetet om att beredskapsverksamheten var ryggraden i denna organisation och att denna var en garant för organisationens överlevnad och att Jordbruksverket därför var helt olämplig att hantera upphandlingen. ViS meddelade frankt att det var ytterst sannolikt att Jordbruksverket medvetet skulle missköta uppdraget så att allt skulle sluta i ett intet. Ingen högre politiker brydde sig om ViS framställan. Tyvärr är det så i det svenska samhället att politiker och höga tjänstemän alltför ofta är

okunniga om hur samhället verkligen fungerar och tror blint på sina egna myndigheter och på dess högre tjänstemän. Man tror att dessa höga tjänstemän är smartare och mer kunniga än "lantisar ute i småstäderna". Det är så t.ex. Thomas Quick-affären har kommit till. Genom oerhörda misstag av högt uppsatta tjänstemän som skyddar sina egna och som trycker ner protester som kommer underifrån. Tyvärr är de underställda ofta för fega för att våga driva sin linje, (de vill också så småningom bli högre tjänstemän), vilket får som resultat att det inte blir något av protesterna. Som ett upplysande exempel på detta, vilket enligt redaktionen har många likheter med ViS:s kamp mot systemet, citerar vi DN:s ledare den 6 augusti 2012 som handlar om Thomas Quick-affären:

"Jenny Küttim, som var Hanne Råstams researcher, hävdade i lördagens DN att det finns ett svenskt systemfel. Mattias Göransson, som färdigställt Råstams bok om fallet efter att denne gick bort i vintras, är inne på samma linje och citerar på DN Debatt (5/8) Råstam: "Den svenska modellen lever kvar: man eftersträvar samförstånd, och utkräver inte ansvar. Framför allt inte högre upp i hierarkierna."

"I samband med att dåvarande JK Göran Lambertz lade ner ärendet skrev han en artikel på DN Debatt (3/12 2006) för att förklara hur han gått från att vara skeptiker till att bli övertygad om Quicks skuld. Av sättet han uttryckte sig på framgår tydligt att JK misstrodde advokat Pelle Svensson som på de anhörigas uppdrag gjort en 55-sidig utredning. I sitt referat av Svenssons utredning

Jordbruksverket skall försöka anpassa sig till den fria marknaden.

skrev Lambertz att det riktas "anklagelser" mot psykologer och läkare och att även en rättsläkare och en hundförare ska ha "deltagit i den tillrättaläggande verksamhet som har fordrats för att domstolarna skulle kunna fälla Quick".

Medan Svenssons utredning utmålas som yvig, närmast rättshaveristisk, är tonen respektfull vid skildringen av domstolarnas arbete och uppräknningen av alla personer som varit delaktiga i de olika processer där Quick fällts: "Domstolarna har som sagt beaktat det mycket speciella bevisläget och analyserat bevisningen på ett skickligt sätt. Sex sådana gedigna domar. Åtta yrkesdomare och åttio skilliga nämndemän. Alla eniga."

Göran Lambertz hade själv tidigare ifrågasatt rättssäkerheten i svenska domstolar och hävdade att det satt oskyldigt dömda i svenska fängelser. Men här i Quickärendet hänvisade han helt slapt till auktoritetens tyngd: Inte kunde väl alla dessa domare, dessa ärans män som formulerar sina domskäl så välavvägt och stringent, ha tagit miste?

Ironiskt nog kom Lambertz själv på så sätt att ge en god illustration till sin egen tes att någonting är ruttet i det svenska rättssystemet."

Vad har då hänt med upphandlingen? Ingenting. Absolut ingenting. Vid den första upphandlingen lämnade en privatpraktiserande veterinär in ett bud bara för att se hur systemet fungerade. Det blev snabbt klart att det inte fungerade varför inga andra bud inkommit på de trettio upphandlingar som genomförts. Konkurrensverket har klagat och sagt att systemet måste göras om vilket fick till följd att Jordbruksverket genomförde något som man på verket brukar benämna "demokratisk kosmetika" för att lura politikerna. I detta fall genomfördes en intervjuundersökning där ett antal veterinärer fick framföra sina synpunkter varpå man genomförde några betydelselösa förändringar av systemet

som, vilket var avsikten, inte hade något som helst effekt.

En sak är helt säker och det är att något är ruttet i regeringens sätt att hantera beslutet om upphandling av veterinär beredskap. Sjukt är också den tillsynsverksamhet Jordbruksverket bedriver som innebär att man är tillsynsmyndighet för de veterinärer med vilka man konkurrerar på en kommersiell marknad. Den som försöker utmåla dessa påståenden som något som kommer från okunniga lantisar har inte rent mjöl i påsen.

Uppdrag om den framtida hälso- och sjukvården för djur i Sverige.

Regeringen har gett Jordbruksverket i uppdrag att göra en översyn av den svenska hälso- och sjukvården för djur de närmaste 10 åren. I uppdraget ingår särskilt att bedöma resursbehovet av olika yrkeskategorier. Uppdraget skall vara klart 1 april 2013. ViS har av Jordbruksverket blivit erbjudna att delta och har vid dags dato medverkat i ett möte. Det är inte helt klart för ViS vad som är regeringens avsikt med uppdraget. Kanske skall det användas för att skylta över de misstag som regeringen gjort då man bestämt behörighetskraven för djurvårdare och andra personalkategorier inom djursjukvården? Dessa behörighetskrav riskerar att orsaka kaos inom svensk djursjukvård då de blir fullt genomförda 2014. Någon har gjort följande liknelse: "Tänk om du som legitimerad veterinär får ett brev från Jordbruksverket i vilket det står att man bestämt att du om två år skall ha doktorerat annars får du

inte fortsätta som veterinär. Detta är vad våra djursjukvårdare har råkat ut för."

Agnetas Afrikabilder

Jobba naken allt populärare

Jobba spritt sprängande naken. Den friheten tar man sig gärna i telefonkonferenser, visar en brittisk undersökning. Telefonkonferenser fortsätter att öka i popularitet. En anledning kan vara att man slipper knyta slipsen eller knytblusen. 68 procent av briter i en undersökning avslöjade att de deltagit i telefonkonferens endast iförd pyjamas. Hälften av de tillfrågade hade gjort det i bara kallingarna. 20 procent hade konfererat helt nakna. Vissa ligger kvar i sängen och konfererar, andra passar på att mata småbarn, byter blöjor eller lagar mat. NY TEKNIK-DN

Kreditkontroll av nya kunder.

Jag heter Lars Dahlinger och skulle vilja ha en dialog med er och få möjlighet att visa Business Checks system och vad det skulle innebära för ert bolag.

Möjligheterna är många och som kund har man möjlighet att hämta information om de nordiska länderna online.

Det vi vill visa är möjligheterna och fördelarna med att använda Business Check affärsdatabas i hanteringen kring affärerna som görs i bolaget.

Användningsområdena är många och går att anpassa efter bolagets behov, allt från prospektering av nya kunder, **kreditkontroll av nya kunder**, konkurrenter, leverantörer och i hanteringen kring de befintliga kunderna. Business Check har även en unik lösning när det gäller att söka information utan att det går ut en kopia till kunden.

Systemet gör det möjligt att, snabbt och enkelt, optimera lönsamheten i bolaget genom att ha en fullständig översikt och få tillgång till dagsfrisk information över alla bolag och personer i Norden online. Det vi är väldigt kända för är användarvänligheten och tidsbesparingen.

Vi jobbar med stora företag, som t.ex Skanska, Atlas Copco, SJ, men också små enskilda firmor med en anställd så möjligheterna är många.

Vi jobbar för att genom smarta lösningar och kund unika rapporter anpassa databasen efter bolagets behov och systemet är byggt för integration i befintliga affärssystem.

Business Check har även en unik lösning när det gäller att söka information utan att det går ut en kopia till kunden.

Om ni vill så tar jag gärna en dialog kring detta med er och visar vår databas och system.

Med vänliga hälsningar

Lars Dahlinger

lars.dahlinger@businesscheck.se

Tel +46 31 352 71 81

Business Check i Sverige AB

Odinsgatan 10, 411 03 Göteborg

Växel +46 31 722 71 50

Fax +46 31 707 45 10

Forts från sidan 1 Afrika....

uppe på kullen md en magnifik utsikt över bergen. Jag hade ingen föreställning om att det fanns så mycket berg i SA! Så vackert det var, varierande och stort.

Anders, Kristinas bror, tog oss med på vinprovning redan dag 1, Waterford, det gäller att gå ut hårt och öka successivt.

Dag två kom Kristinas bästa vän,

hade tagit som sin uppgift, även denna gång, att visa oss så mycket som möjligt av sitt fina land med inriktning av på vad som passade oss. Jag hade ju redan innan annonserat att jag var intresserad av deras lantbruk och i synnerhet mjölkkoösättningar.

Men den andra dagen tillbringade vi i Cape Town med Malcolm, en synnerligen intressant dag med genomgång av de sociala skillnaderna i

”vapendragare och soulsister” och hämtade oss. Yvette är manager för Anders vingård, och dessutom en väl inarbetad som arbetsgivarjurist, något som man har stor nytta av i SA. Det finns tre trogna vapendragare till Kristina i SA, Yvette, Neville och Malcolm dessa har hon etablerat en otroligt fin kontakt med under sina besök i SA. Detta med vapendragare är alltså sant i ordets rätta bemärkelse, de har alla tjänstgjort tillsammans in ”the Army” och detta innebär att man är sammansvetsade och väl utbildade för sin uppgift. De

bostadsområden, kåkstäder för svarta, färgade och välbärgade. Historia i form av berättelser om var engelsmännen gjort sina angrepp från en enorm utsiktsplats vid Cecil Rhodes Memorial och mycket mer. Vi besökte också National Museum och kollade in de djur som vi sedan förhoppningsvis, skulle se i verkliga livet, bra att få en storleksordning på alla antiloper, något som man har svårt att uppfatta på bilder. Nästa dag reste vi med dubbeläckarbussen som andra turister och fick allting presenterat på svenska i våra hörlurar.

På kvällen besökte vi en afrikansk restaurang, Golden Africa, där kvällen började med trumlektioner - den ursprungliga formen av kommunikation, sedan följde mat och underhållning. Det vin man inte dricker upp får man med sig hem i

”doggybag” mycket praktiskt.

Dag fyra åkte vi en tur ut på landet med Neville, vi fick se enorma avtröskade vetefält och furuskog! Detta överraskade mig mycket alla dessa bergssidor fyllda med toppiga furor det såg precis ut som Europa. Dessa skogar var inplanterade på mark man arrenderade, detta arrende löpte tills skogen var avverkad c:a 25 år (här kan man prata om tillväxt). Man anser att furorna tar för mycket vatten, en enorm bristvara i SA, så nu har regeringen bestämt sig för att all icke inhemska vegetation ska bort och kvar ska de ursprungliga Yellowwood, Stinkwood, Ironwood m.fl. finnas. Massor av australiensiska träd och buskar ska också utrotas. En annan stor exportverksamhet är frukt, så vi åkte förbi äpple och päronplantager inrutade av läplanteringar. Stora områden har bränts av när skogsbränder dragit fram, man kan inte göra mycket för att stoppa dem, bara försöka rädda hus som ligger i vägen.

Trafiken är nog en av de största farorna i SA, inte för att det är vänstertrafik, utan tempot, avsaknad av vägbelysning och oorganisationen på en del bilförare. En stor del dödsolyckor på landet sker för att folk kör om i dammoln (grusvägar) och frontalkrockar. Mängder av människor rör sig i och på vägen som fatalister, mestadels svarta, för vita går i

stort sett aldrig, de åker bil. Neville tog oss med till hans egen vintillverkning, Amares, där vi provade två fantastiska viner, de har bestämt sig för att producera kvaliteten istället för kvantitet, vilket de lyckats bra med. Kvällen avslutades

med middag på kvarterskrogen Decameron i Stellenbosch, dit Neville levererar det vilda han skjuttit.

Dag fem gav vi oss iväg österut längs Garden Route, med Yvettes bil, en äldre Mercedes, kändes hemtrevligt. Yvette var på skyttetävling med sina kompisar utanför Knysna, c:a 60 mil bort och vi skulle sluta upp där efter

dagens tävlingar.

Färden gick genom ett ganska flackt jordbrukslandskap med enorma avtröskade fält, här gick fåren på bete, trots att vi tyckte tillgången på grönt var minimal, såg de alla väl-närda ut. Storleken på fälten var svåra att uppskatta men de får som gick längst bort var väldigt små så på detta sätt kunde man inse hur långt

borta de var. När man kom till samhället var silosarna stora och skördarna var här enligt uppgift 6-7 ton/ha.

Väl framme i Reevendal möttes vi av Yvette som visade dagens överraskning – regnskogen! För våra fötter! Dvs vårt hyrda cottage hade träveranda som hängde ut över kanten på dalen, vilket ljud av alla dessa djur! Till kvällsmat fick vi gemsbockgryta, vi satt ute och pratade länge och väl med Harvey och Petrus. Harvey jobbade som ingenjör på Parmalatt och sysslade med youghurtutveckling och Petrus var i säkerhetsbranschen. Säkerhet är stort i SA, jag sa att ska man flytta hit så ska man nog satsa på stängselbranschen, det är kilometer efter kilometer med 5-radigt taggtrådsstaket och ibland även schakalsäkring nedtill med hönsnät. Fast dom menar mest larm, galler och grindar när de pratar ”security”.

Dag sex gick färden genom Homtini-passet en otroligt vacker dalgång med en slingrande flod i botten och massor, massor av ”golden bugs” som låter som gnisslande bromsar, fast det försätter även när man står still. Vägbeskaffenheten är lite primitiv och på något ställe hade halva vägbanan spolats bort, men det fanns en skylt innan som upplyste

om att man kunde inte mötas på denna biten. Att allt sker på ”egen risk” är det normala i SA, i varje affär eller annan lokal man går in i står det en skylt som upplyser om att man kan inte ställa ägaren till svars för något som sker innanför dessa dörrar.

Efter Homtini-passet kom vi ut i en bygd med mindre lantbruk, här var

mer gröna ytor med nötkreatur och andra grödor. Ett 800 år gammalt träd besåg vi i en nationalpark av mer öppen typ, roligt med små tavlor på träden som beskrev vad det hette och hur det fungerade i skogen. Sedan kom vi till George, åt lunch och kollade på ett museum om klassisk träindustri i SA. Sedan var det dags för Montagupasset som började med en stor odling av "hops" dvs humle för öltillverkning, man dricker mycket öl i SA. Utsikterna blev bara mer och mer magnifika ju längre upp vi kom, Yvette hade talat om för oss att hon brukade spela klassisk musik när hon körde genom passet! Och just när vi kom till krönet kom crescendo – vilken upplevelse! Dagens överraskning var en vingård, Herolds "in the middle of nowhere" i detta förhållandevis karga landskap högt över havet producerades goda viner. Vi provade och köpte med oss till kvällens "brai" (grillfest) Denna avnjöts vid kvällens övernattningshus i Schomanshook, huset var av typ gammal arbetarbostad. Köttet var marinerad ryggsfilé av impala (allt kött var skjutet av Yvette och åkte med i vår stora kyllåda i bilen) jättegott. Kvällens utmaning var – hur många droppar kan man få ur en tom rödvinsflaska? 21 st och jag lyckades! Nästa dag var det besök på en strutsfarm. Strutsarna hade en ren "guldålder" runt förra sekelskiftet, då varje vit strutsfjäder var värd 10 pund! Men denna era tog slut med bilens introduktion, inte kunde man ha sådana hattar när man åkte fort och öppet! Förmiddagens program fortsatte med "Cango Caves" en grottförformation som var minst 4 km lång med massor av droppstensformationer som formats under miljontals år. Förut hade man haft konserter i den stora salen, de var mycket uppskattade, men folk började bryta stycken av stenarna för att ta med hem, så detta upphörde. Nu är det enbart guidade turer och man tänder bara ljuset korta tider för annars börjar alger och mossor växa till. Yvette undrade hur jag upplevde besöket – och jag sa att det fattades bara att orcherna kommit fram så var "Sagan om ringen-känslan" total. J R R Tolkien (författare till sagda verk) kom dessutom från SA, vilket lätt inses när man ser naturen. Dagens pass var Swartberg, denna fantastiska väg

genom passet byggdes 1880-88 med hjälp av handkraft och oxkärror, utsikterna blev bara mer och mer "breathtaking" och vi gick mer utanför bilen än satt i. Möte kunde man klara av på vissa ställen, trafiken var ej hård. Vägen hade små diagonala veck, typ vägbulor, när det regnar leder dessa vattnet ut i dalen via håll i den låga muren (som saknas ibland). Högsta berget är 1800 meter så molnen kom nära. Uppe på toppen var där ett litet vägarbete (road rehabilitation ☺) de sysselsätter mycket folk vid dessa, en med flagga i varje ände och två avbytare. När färden genom passet var slut kom vi till ytterligare en vingård "in the middle of nowhere" som hette Prince Albert. Ett gigantiskt plåttak sträckte sig över gården, det samlade upp allt regn och kondensvatten och ledde ner det under jorden. Nöden är uppfinningarnas moder! Kvällen skulle vi fira i samhället Prince Albert, alla hus var i viktoriansk stil och den beboddes mestadels av vita. Otroligt prydligt, grönt i

trädgårdarna – för de fördelade flodens vatten i små kanaler till varje tomt. Vi bodde över i Yvettes morbrors hus (han var bortrest) och kvällens "brai" bestod av lamm, hennes mor bor i P.A. och hon kom till middagen. Nästa dag var det revelj 04.15 eftersom vi skulle vara tillbaka i Stellenbosch kl 10.00 för att möta vår "köpeguide" från Cape Agritours. Så tyvärr fick vi endast uppleva stjärnhimlen i det totalt svarta Little Karoo ett kargt landskap där det krävdes 8 ha "bete" till varje tacka och ett schakalsäkrat staket. Vi körde väg N1 mellan C.A. och "Johburg" den som hennes mor kallar "dödens väg" för alla långträdare som dundrar fram i natten och man vet inte om de sover eller är påverkade. Det är 160 mil och de flesta transporter går här, för man har stora problem med stölder på järnvägen (den går parallellt). Lasterna plomberas och chaufförerna får inte veta vad de kör! Vi passerade odlingar med Table grapes (ätdruvor) när vi närmade oss Paarl, dessa är mycket högre och växer som ett "tak".

Väl framme i Stellenbosch bytte vi chaufför till Alan som skulle ta oss till två stora Holsteinbesättningar, den första hade 6500 djur varav 3500 mjölkande kor. Alan kunde inte mycket om kor men hade slagit upp det på Wikipedia i helgen! Vi berättade det mesta för honom och han lyssnade och hummade, hans intention var nog att han skulle "ta hand om oss" men vi fick hjälpa till med det mesta även att hitta till gårdarna! Väl framme möttes vi av gårdens manager och deras veterinär som är där nästan varje dag. De hade korna i lösdrift under tak, kör-

Glöm inte att titta in på vår hemsida!

www.veterinarer.se

bart brett foderbord i mitten av varje stallbyggnad och liggytorna var djupströbädd, denna fungerade inte, man hade inte halm tillräckligt så det var mest gödsel. Man utfodrade med fullfodermix som bestod av

överens om inom gården. Ägaren tyckte det var för dyrt att avsalta, veterinären kompletterade med mineraler och vitaminer i sintiden och managern tyckte inte att förfarandet var ok, och skulle sluta – han

majsensilage, gräsensilage, avfall från öltillverkning och luzern. Problem hade man gott om, kor med colimastit dog! Veterinären behandlade dom med Execenel vilket jag kommenterade att vi inte hade någon större tilltro till vid mastit eftersom det inte går över till juvret och därför inte har någon mjölkarens! Då sken managern upp – det var precis vad han också trodde. Alla djur som man hjälpte vid kalvning fick allvarliga metriter, därför sköjdes alla dag 3 med 3%-ig väteperoxid hade de flytningar på dag 7 gick man på dom igen. Mastiter i övrigt behandlades med Kanamycin en aminoglykocid (typ gentamycin). Produktionsresultaten var ungefär som våra och antalet laktationer knappt 3. Kalvarna hade mycket problem med Salmonella (30% mortalitet) trots att man vaccinerade korna innan kalvning! Även coli, pneumoni m fl vaccinerade man korna med före kalvning, en metod som inte begagnas (såvitt jag vet) i Sverige. Vi hade en givande diskussion om tvättning av kalvhyddor som även här sker med högtryckstvätt, trots att vattentillgången är dålig. Jag pratade om aerosolrisken! Korna mjölkades i karuseller som tog 80 åt gången, man mjölkade tre ggr per dygn och mjölkbilen kom 2 ggr per dag. Totalt 150 man var anställda + 10 managers. Vattnet var salt, en källa till problem som man inte var

skulle starta den första mjölkfarmen på Zanzibar istället! Kadaver grävde man ner i ett hål i marken – måste vara många hål med den dödligheten.

Nästa gård hade en annan produktionsinriktning, man förädlade all sin mjölk inom gården, c:a 600 kor På två gårdar, eget mejeri, sålde konsumtionsmjölk och yoghurt av alla de slag. Fadern på gården pratade sig varm för sin produktion, åkte runt på mässor i världen och hade tom varit i södra Jylland. Kristina frågade hur många hjärtinfarkter han haft? En gång runt jul kände han sig "konstig" och fick sova ut några dygn på sjukhuset. Vi provade alla hans yoghurtssorter de var jättegoda!

Dagen därpå tog vi igen oss fram till lunch, sedan bar det iväg med Yvette mot västkusten, men först skulle vi till ytterligare en Holsteinfarm, detta var en mönsterfarm deras farfar hade startat den 1936 och allt gick "den rätta vägen". Korna hade liggbås av sand – inte ett skavsår kunde man hitta, de var granna och välnärda producerade bra. Mannen vi pratade med (barnbarn) hade vunnit en produktionsstävling i Western Cape som gick ut på att man fick välja ut 4 djur ur olika grupper som bedömdes på alla sätt av flera domare. Hans kalvar var fina, de fick pasteuriserad helmjölk upp till 8v så länge stod de i

kalvhyddor sedan gick de 4 tillsammans till 6 mån ålder. 1-2% kalvdödlighet! Mastiter fanns men var inget stort problem de hade 25 man anställda hos djuren och 25 på marken, de drev lite maskinstation också. Alla blev utbildade på gården. Gödsel skrapar man ut med traktor på de gårdar vi besökt, vätskefasen rinner av ner i en "lagoon"(ett hål i marken) sedan körs fastgödseln ut på marken. Man klorerar allt dricksvatten till djuren! Inga problem med bismaker här inte. Varför klorerar ni inte ert vatten i Sverige? – Hur blir ni då av med colibakterierna? Yvette förklarade – dom skiter inte i sitt vatten! Därför har de inga colibakterier i det! Han skakade på huvudet.

Vi åkte sedan genom milsvida landskap på urusla vägar och kom äntligen fram till Westfontain vid flodens mynning, denna gård är en viktoriansk dröm med massor av bougainvillor som Petra planterat sedan hon kom hit från Tyskland. Nick är sjätte generationen på gården som nu är på 9000 ha, när hans familj kom hit ägde de stora delar av sydvästra SA om jag fattade rätt. Gården hade c:a 1000 får och ett antal nötkreatur som han köpte billigt på auktioner och sedan "gödde" upp på sitt magra bete – hur det gick till förstod vi ej men djuren var granna! Till-

skottsfoeder i form av "oathay" används överallt – man skördar havren grön när den gått i ax och torkar den på fältet. Marken bestod av sand och lera, vetefälten gav 1500kg/ha knappt lönt att så tyckte jag, men det gick i alla fall inte åt något utsäde (man sparade från förra skörden) eller gödning för det växte inte

mer för det. Hans nya idé i livet var "windmillfarming" de tänkte arrendera ut sin mark till ett bolag som skulle bygga 200-250 vindmøllor. De skulle få viss procentsats av produktionen också. Men då är nog hans "guesthouse in the wilderness" slut trodde vi, man får se? GT som "sundowner" på den viktorianska verandan var inte fel ☺

Nästa dag kollade vi in havssaltproduktion vid Pater Noster och åt "crayfish" nyfiskad till lunch, ett helt nytt sorts landskap bevittnade vi på vägen till Saldana Bay en stor hamn för både civil och marin verksamhet. Denna sena kväll blev det pizza från Decameron hos Yvette och sedan bingen direkt!

På lördagen skulle vi ägna oss åt hästverksamheten på "Compton Stud Farm" en tysk kom och skulle bedöma föl och brännmärka dom samt två ston skulle premieras, det finns inga som gör detta i SA. Bränn-

märkningen gick fort och smärtfritt inga avvärjningssparkar från de annars så ystra fölen. Chipmärkning bryr sig inte tyskarna om men de plockar hår för DNA-test. Det är rätt tufft i dressyrbranschen i SA överlag man tycker bäst om det som är lättfattligt, som t ex vem som springer fortast i galoppen. Kvällen avnjöts med 4 rätters på stjärnkrog med svensk sommelier (en 4-rätters kostade 480 rand c:a 450 SEK – ganska billigt att äta ute alltså) Söndag skulle vi hinna med 3 vinprovningar innan lunch för tysken skulle med planet till Johannesburg vid 15.30 – tufft!

Kl 10.00 Delheim 6-8 viner i fantastisk miljö med lummig grönska och spindelväv i källaren. Sedan Amares kvalitetsviner och sist Del Air en diamanthandlares egen drömfabrik för vin med spa och hela "millivitten".

Söndagkväll avslutades med natt-

spaning efter "porcupines" som Yvette lovat att Kristina skulle få se, de hade satt ut övervakningskameror i vingården intill deras för att kartlägga deras rundor. Vi gav oss ut i mörkret med stor lampa, naturligtvis i bil! man blir lätt åksjuk av att sitta och lysa ut i skogen medan bilen kör framåt på skumpiga vägar, men vi lyckades se 2 stycken!

Måndag hade vi mellandag, jag skrev på mina anteckningar, Yvette jobbade och Kristina trimmade Nevilles hund (vorsteh)

Tisdag gav vi oss iväg till flygplatsen i CA för att flyga till Durban därifrån skulle ett privatplan ta oss till Phinda Resort, det var Anders & Debbie, Yvette, Kristina och jag, en riktig lyxresa! Från det lilla planet såg man den fantastiska stranden längs Indiska oceanen, här är vattnet 19-20 grader men frekventeras ofta av hajar, trots detta är det ett "surfers paradise". Väl framme på Phinda mottogs vi av en giraff som vilade sig på gräsmattan utanför våra hyddor (som hade rinnande vatten och AC) man fick en väl tilltagen lunch och sedan var det ut på tur i Toyotajeeper. Hela reservatet är 24 000 ha en ganska skaplig dimension på en "djurpark" alla djur som införskaffas är testade sjukdomsfria och vaccinerade de står i karantän 8v. Detta innebär att djuren kostar mycket! De är alla "vilda" dvs de reagerar inte för jeepar och Walkie-talkies men äter glatt upp en turist om man springer lös, man får skriva under ett kontrakt att man inte kan ställa någon till svars för någonting som händer en under vistelsen på Phinda dag 1. Nästa morgon var det uppstigning kl 5.30 kaffe/te o "rusk", (skorpa) och sedan avfärd kl 6.00 vi fick vara med om en mycket innehållsrik dag lejonerna fångade ett rhebook kid och bufflarna visade musklerna mot dom. En gepard var så mått att den bara låg och rapade under ett träd trots att 3 jeepar stod runtom, när den kom på fötter raglade den. Dessa dagar fick vi se Wildebust, giraffer, flodhäst, krokodil, vårtsvin och en uppsjö med olika antiloper. En eftermiddagstur spårade vi en noshörning till fots, när vår ranger upptäckte att den hade en tremånaders kalv vid sida fick vi vända (farligt) en annan dag spårade trackern en elefant som med lätthet vält ett amarullaträd för att äta sig mått, de äter c:a 250 kg/dag så är

Utges av föreningen Veterinärer i Sverige, en fackligt och politiskt obunden organisation för veterinärer.

Ansvarig utgivare:
ViS

Org.nr 802412-7576
ViS – Ordföranden
c/o leg. vet. Lars-Håkan
Håkansson
Bangårdsgatan 8, 523 37
ULRICEHAMN
Bankgiro: 5591-4436
Postgiro: 39 17 34 - 1

deras habitat för små gör de stor skada. Allt detta jeepåkande varvades med mat i alla dess former så till sist kände man sig som en stoppad korv. Egentligen är det en konstig form av "djurpark" man köper mark från afrikaner som helst odlar på allt som går att bruka, köper in dyra djur och låter dom äta upp varandra. Gör pengar på turister som vill se de vilda djuren på kortast möjliga tid, dvs kör runt dom i jee-

par och samtalar via radio om var djuren är. Men alternativet är att de skulle utrotas och det är ju också synd!

Fredag morgon hann vi med en morgontur innan planet gick till Durban sedan åkte vi inom Stellenbosch för att packa och åka till flygplatsen i CA och ta kvällsplanet till London. Lördag kl 13 var vi på Kastrop i samma grå småregn som när vi åkte men med hjärnan full av upplevelser, så full att det knappt gick att tänka på annat på en hel vecka. SA är en upplevelse jag kan rekommendera, folk är jättevänliga och alla frågor när kommer du tillbaka?

Agneta Johnsson

Brev från ordförande.

Bohuslän sommaren som regnade och blåste bort
Hej alla ViS-bladläsare!
I år är det tio år sedan föreningen Veterinärer i Sverige, ViS, bildades. Lördagen den 9 november 2002 samlades ett trettiotal kollegor i Uppsala där det rådde ett kallt och ogästvänligt klimat som påminner oss om Jordbruksverkets och Sveriges Veterinärförbunds inställning till privatpraktiserande veterinärer. Mötet där föreningens ideologi

och stadgar fastställdes och dess första styrelse valdes leddes på ett mycket förtjänstfullt sätt av Pelle Arvidsson. Därmed var föreningen bildad. (Ni som spar på saker och ting kan läsa om starten i första numret av ViS-bladet från december 2002.)

Lite av vad ViS har åstadkommit hittills kan ni läsa om i en sammanfattning på annan plats i detta num-

mer. Vi återkommer längre fram i höst med en fylligare summering av de första tio åren. Styrelsen arbetar oförtrutet vidare med ViS grundläggande ideologiska frågor; nämligen en konkurrensneutral marknad, en tillsynsmyndighet som **alla** kan ha förtroende för och en gemensam yrkesförening utan fackliga eller politiska förtecken. Jag kan lova att det är mycket på gång, även om inget syns eller hörs offentligt, och jag vet vi har all anledning att återkomma till detta inom en inte allt för avlägsen framtid.

Jag kan i detta sammanhang nämna för er att vi i februari 2012 skickade ett brev till SVF med anledning av en artikel i Svensk Veterinärtidning nummer 11 2011. I artikeln används begreppet "förtroendearbetstid" och vi ville helt enkelt bara ha förbundets synpunkt på begreppet, dess innebörd ur förbundets synpunkt och hur förbundet kan acceptera ett så oprecist och godtyckligt uttryck.

"Förtroendearbetstid" är något som Jordbruksverket på ett flagrant sätt utnyttjar i sin konkurrerande verksamt mot privatpraktiserande veterinärer och detta med SVF godkännande.

ViS har ännu inte, (i början av augusti), hört någonting från SVF. Jag anser det tillhöra grundläggande takt och ton att svara på frågor man får, även om man inte delar uppfattning i frågan. Vi har dessutom begärt att få frågan och deras svar publicerade i SVT. Om förbundet tror att de kan tiga ihjäl frågan, så tror de fel. Styrelsen för ViS arbetar vidare med frågan på annat sätt, men det hade varit klädsamt om förbundet hade deklarerat sin

syn på saken.

Jag läser med höjda ögonbryn om hur en distriktsveterinär i Gällivare beklagar sig över huruvida en konkurrerande privat veterinärklinik får subventionerad hyra av kommunen eller inte. Har han aldrig någonsin funderat över hur hans verksamhet finansieras? Man upphör aldrig att förvånas.

Med en förhoppning om att ni, trots vädret, fått lite ledighet i sommar och att ni laddat batterierna inför hösten som jag hoppas att ni ser framemot med samma förväntan som styrelsen gör, önskar jag er en god fortsättning. Sprid gärna ViS budskap till kollegor och andra likasinnade. Ju fler vi är desto starkare står vi.

Hälsningar

Lars-Håkan Håkansson
ordförande

Är du veterinär
med eget företag?
Då skall du vara med i ViS!

ViS är en branchorganisation
för företagande veterinärer
som är oberoende av
fackföreningar och myndigheter.
Detta är en garanti för att du
som egen företagare alltid
får dina intressen tillgodosedda.

På vår hemsida kan du läsa mer.
www.veterinarer.se

En härlig sensommar tillönskas alla läsare!

ViS:s styrelse. Adresser och e-post.

Ordförande: Lars-Håkan Håkansson, Bangårdsgatan 8, 523 37 ULRICEHAMN, lhs.vetab@telia.com

Vice ordf: Per Josefsson, Norragård Vesslarp, 280 64 GLIMÅKRA, pellevet@vesslarp.nu

Sekreterare: Agneta Johnsson, Flackarps Skolväg 11, 245 61 STAFFANSTORP, 046-127239(F), agneta@flackarp.com

Kassör: Mikael Fälth, Nygatan 21, 341 35 LJUNGBY, 070 515 09 44 (A), 0372-14800 (F),